

עת"א 64030/03/15 - אליעזר אלבוי (אסיר) נגד שרות בתי הסוהר- מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 64030-03-15 אלבוי (אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
עת"א 64021-03-15 אלבוי (אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
עת"א 63986-03-15 אלבוי (אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופט יוסף בן-חמו
עותר	אליעזר אלבוי (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

העותר הגיש 4 עתירות בעניינים שונים. שלוש מן העתירות נדונו בפניי ביום 28/04/15 ועתירה אחת נדונה בפני הרכב.

בתחילת הדיון שהתקיים בפניי ביום 28/04/15 טען העותר כי הגיש תחילה עתירה אחת לגבי כל ארבעת העניינים, אולם נאמר לו כי עליו לפצל את העתירות ולהגיש לגבי כל עניין עתירה נפרדת ולכן הוא נאלץ לשלם אגרה בגין כל אחת מהעתירות שהגיש. העותר ביקש כי תוחזר לו האגרה ששילם כיוון שלשיתו הוא רשאי היה להגיש את כל בקשותיו במסגרת עתירה אחת.

המשיב התנגד לבקשה וטען כי בשורה של החלטות קבע בית המשפט כי עתירות בהן מתבקשים סעדים מגוונים ללא הקשר בין הסעדים המבוקשים מן הראוי כי יוגשו בעתירות נפרדות ולא, תימחק העתירה וכן כי כל עתירה צריכה לכלול בתוכה בקשה אחת לדיון בפני בית המשפט.

הנני סבור כי הצדק עם המשיב וכי דין בקשת העותר להידחות.

נפסק לא אחת כי על העותר להפריד את העניינים בהם הוא מעוניין שביהמ"ש ידון כך שכל אחד מהם או לפחות כל נושא מהנושאים שהעלה, יועלה כעתירה נפרדת לה יוכל המשיב להגיב. לפיכך, בענייננו, נדרש העותר להגיש לגבי כל עניין עתירה נפרדת והעובדה שבתחילת הדיון הוריתי, בהיעדר התנגדות מטעם העותר, על איחוד הדיון בשלושת העתירות, אין בה כדי להעלות או להוריד מדרישה זו.

עמוד 1

הכלל הוא, שכל עותר המגיש עתירה לבית המשפט חייב בתשלום אגרה. תקנה 14(ג) לתקנות בית משפט (אגרות), התשמ"ח-1987, מאפשרת מתן פטור חלקי או מלא מתשלום האגרה בהתקיים שני תנאים: האחד - כי אין ביכולתו של המבקש לשלם את האגרה; והשני-כאשר ההליך מגלה עילה.

נדרש איזון ראוי בין שני התנאים, שלו מספר תכליות: מחד, ניתן משקל לזכות הגישה של בעל דין לערכאות גם כאשר אין הוא בעל אמצעים כספיים לכך; בצד ערך זה ניתן משקל גם לאינטרס הציבורי במניעת הליכי סרק, המכבידים על מערך ההליכים בבתי-המשפט, מביאים לבזבז משאבים ציבוריים, ולפגיעה בלתי מידתית בצדדים מתדיינים המוטרדים לריק לבית המשפט (בש"א 329/90 אברך נ' גרוגר, פ"ד מד(2) 383, 388-389; ור' בשג"צ 2044/06 עלאונה נ' שירות בתי הסוהר (לא פורסם) פסקה 5 - השופטת פרוקצ'יה).

פטור מאגרה ניתן בדרך כלל לאדם מחוסר אמצעים, אשר זקוק לסעד מבית המשפט בעניינים שיש בהם ממש. פטור מאגרה אינו מיועד לאפשר לאסיר לעסוק בהגשת עתירות באופן סדרתי.

במהלך הדיון שנערך בפניי חזר בו העותר משתי עתירות שהגיש, לאחר שהבין כי אין רלוונטיות לעניינו, ועתירתו השלישית ליציאה לחופשות נדחתה על ידי. הגשת עתירות רבות על ידי העותר גוזלת מזמנם של אסירים אחרים, אשר מבקשים לשטוח את טענותיהם בפני בית המשפט. טוב היה עושה העותר לו היה עורך מיון של עתירותיו ומביא בפני בית המשפט רק אותם עניינים הדורשים עיון והכרעה של ממש.

יתרה מכך, העותר לא צירף לעתירותיו בקשה לפטור מאגרה ולמעט הנימוק כי הינו סבור שהוא רשאי היה להגיש את כל עתירותיו במסגרת בקשה אחת, לא פירט העותר מהם הנימוקים למתן הפטור, לרבות מצבו הכלכלי, ולא הוכיח כי הינו מחוסר אמצעים.

לפיכך, הנני דוחה את בקשת העותר וקובע כי אין מקום להורות על החזרת כספי האגרה ששילם בגין הגשת העתירות האמורות.

ניתנה היום, ח' סיוון תשע"ה, 26 מאי 2015, בהעדר הצדדים.